

Cir k e l p u n t

Al werd Christus duizendmaal in Bethlehem geboren
en niet in u, helaas, gij zijt dan toch verloren.
Het kruis op Golgotha verlost U van geen kwaad,
zo het in Uw eigen hart niet geheven staat.

Angelus Silesius

Lieve mens,

In deze tijden van bovenmenselijk lijden en van de groeiende onverschilligheid bij het zien en horen van de gruwel in de wereld, dreigt ook de Kerstboodschap verzvolgen te worden door al het uiterlijke feestgedruis en de vernielende agressie die overal tiert. Deze wereld lijdt ernstig onder het gemis van ware Liefde en klampt zich vast aan een schaduwbeeld bij gebrek aan Licht. Ofschoon een deel van de mensheid wakker wordt en zich een Vreemdeling voelt op deze aarde, blijft een groot deel in een diepe slaap verzonken

Het plan dat geënceneerd werd door de 'machtselite' wordt uitgerold en wat we te zien krijgen op het wereldtoneel is er de uitvoering van. Dit wereldse 'systeem' berooft de mens van de laatste restjes vuur die branden in zijn hart. Hij is een gevangene geworden van zijn gedachten, van de 'mind', die bewust en subtiel gestuurd en gecontroleerd wordt. De diepliggende angst wordt stevig aangewakkerd, de mens wordt misleidt en onderdrukt en gelooft wat hem voorgekauwd wordt. Het lijkt erop dat het 'plan' zal slagen, want de massa laat zich gedwee leiden, stemt in met de hoog opgetrokken muren en berust bij het zien van overmatig machtsvertoon in naam van veiligheid en vrijheid. Het egoïsme groeit en de strijd om het zelfbehoud bepaalt het doen en laten van de mens. Het Licht lijkt te doven op deze planeet .

Ondanks het Werk van de vele klokkenluiders wil de overgrote meerderheid het niet 'geweten' hebben en heeft het opheffen van sluiers vaak een omgekeerd effect waardoor men zich verschuilt achter 'veilige' façades.

Men is bang voor de Waarheid, bang om zichzelf in de ogen te moeten kijken, bang voor verlies...

Toch bestaat er nog zo iets als 'zelfverantwoordelijkheid', maar ook dit impliceert kennis en begrip omtrent de kosmische wetten, omtrent de 'wet van oorzaak en gevolg' of de Wet van Karma. Zolang men niet bewust geworden is van het doel en de kracht ervan in dit dualistische veld, zolang zal men geslachtoffer worden.

'Zij weten niet wat ze doen' zei Christus 2000 jaar geleden en nog steeds is het zo.

Het Licht van Inzicht en Liefde kan niet geboren worden in het hart van de mens zolang hij zijn penibele toestand niet inziet. Ooit zal hij zijn gevangenschap moeten ervaren om te smachten naar ware 'vrijheid', om uit te breken uit zijn zelfgebouwde kooi. Die veilige haven van het ego-zelf weerhoudt hem ervan 'zichzelf' te zijn omdat hij vergeten is wie hij in werkelijkheid is .

De geboorte van Christus is het ontwaken van de eeuwige en tijdloze Trilling of de kosmische Hartslag in het menselijke hart, het is de geboorte van een niet werelds, alomtegenwoordig Bewustzijn dat werkzaam wordt doorheen de fysieke mens, het is de Parel die menigeen vergeten is.

Daarom zal de in de rupsstaat verkerende mens, zich eerst inwaarts moeten keren en zal de sub-veilige cocon van het zelf achtergelaten dienen te worden opdat de vlinder zich kan ontvouwen. Dan pas zal hij zien welke mogelijkheden hij in zich had, eigenschappen die hij nooit vermoedde.

Barmhartigheid of Mededogen met de lijdende medemens en met hem die wanhopig zoekend is naar de verloren staat, ontspringt uit het Liefdevolle hart.; het is een hart dat danst en zingt op het ritme van de Kosmos, in harmonie trillend met het Christus-Licht, omdat het geraakt is door de Vlam van Zijn Liefde .

Gods Liefde kan maar zegevieren in mens en wereld wanneer ware Kennis zich kan openbaren en hem 'ziende' maakt...dan zal Liefde werkelijk aanwezig zijn als overwinnende Kracht.

Wanneer zal Hij komen?

Dan zal hij zich verenigd weten met allen die Christus liefhebben als de Schat in hun binnenste, opdat Zijn Licht mag schijnen in de duisternis van dit bestaan.

Laten we dan hoopvol uitkijken naar de dag dat de mensheid Geheeld mag worden door een 'tsunami' van een niet-wereldse, goddelijke Vibratie die aarde en mens zal doormoeten...

Naar de dag dat alles schoongeveegd wordt door dit allesdoordringende Licht en hemel en aarde verlost zullen worden van de verstikkende uitwasemingen...

Naar de dag dat de 'hemelen' zullen openbreken en de vele zielen opnieuw zullen kunnen aansluiten op de 'stroom' ...
Laten we dan hoopvol uitkijken naar de tweede en collectieve komst van het Licht die mensenharten zal openbreken waardoor de mens kan transformeren en de zevende scheppingsdag in vervulling zal kunnen gaan.

Dat Licht dat grenzeloos is, alles doordringend en krachtiger is dan welke donkere kracht ook, kondigt de dood aan van wat uit duisternis geschapen werd en omarmt de ziel..

Mag dan een Vlam van Liefde jouw hart beroeren en verwarmen, je ziel helen opdat je nieuw geboren mag worden. Mag dit Licht van Christus stralen als de ster in je hart om jouw Pad te verlichten en jouw Gids te zijn in de duisternis. Ook al wordt dit Licht bespot en gehoond en tracht men dit te doven, steeds zal het weer doorbreken en herrijzen als de Levende Mens die je in wezen bent...

Mag dan het Kerstkind zingen in jou en getuigen van een 'koninkrijk' niet van deze wereld, opdat het niet vergeten wordt op deze aarde....

Ik wens jou en al je geliefden een Gezegende Kersttijd!
(M)cirkelpunt

Kinderen van de verre toekomst
Die deze gebelgde woorden lezen,
Weet, dat ooit in vroeger tijden
Liefde een misdaad werd geacht.

William Blake

Als elk hartsverlangen verbleekt
voor de schittering
van de immer-dansende vlammen
van liefde tot God.
Dan zal Hij komen.

Als je, in afwachting van Zijn komst,
steeds klaar bent
zonder angsten, zonder klachten,
Vreugdevol de wortels van alle begeertes
verbrandend in de haard van het leven,
Wanneer je Hem behoed
voor jouw koude innerlijke onverschilligheid.
Dan zal Hij komen.

Wanneer geen neigingen
noch onvervulde verlangens
zeker kunnen zijn van hun greep op jou
Wanneer Hij zeker is
dat je de Meester nooit zult verlaten
Dan zal Hij komen.

Om het even hoe jij je voelt,
hulpeloos, verloochend,
gekweeld door verleidingen, karma of beproevingen,
Wanneer je steeds blijft hopen
op Zijn komst,
Dan zal Hij komen.

Wanneer jouw gedachten
doordringend malen:
"Je kan Hem niet bezitten,
je verdient het niet Hem te hebben";
Toch zal, indien de ziel dit alles negeert,
en innerlijk steeds blijft zingen,
"Hij zal komen,"
Dan zal Hij komen.

Wanneer Hij zeker weet
dat niets anders jou kan binden,
Dan zal Hij komen.
Al zou je de grootste zondaar
van alle zondaars zijn,
Dan nog, wanneer je nimmer stopt
om Hem intens te aanroepen i
in de tempel van steeds stromende liefde
Dan zal Hij komen.

Uit: Gezangen van de Ziel
P. Yogananda.

In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God.

Dit was in het begin bij God.

Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is.

In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen.

En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.

Er was een mens door God gezonden; zijn naam was Johannes.

Hij kwam tot een getuigenis, om van het licht te getuigen, opdat allen door hem geloven zouden.

Hij was het licht niet, maar was gezonden om van het licht te getuigen.

Dit was het waarachtige licht, dat in de wereld komt en ieder mens verlicht.

Hij was in de wereld en de wereld is door Hem ontstaan en de wereld heeft Hem niet gekend.

Hij kwam tot het Zijne, maar de Zijnen hebben Hem niet aangenomen.

Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven; die niet uit bloed, niet uit de wil van vlees en ook niet uit de wil van een man, maar uit God geboren zijn.

En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid.

Johannes getuigt van Hem en heeft geroepen: Hij was het van Wie ik zei: Hij Die na mij komt, is vóór mij geworden, want Hij was er eerder dan ik.

En uit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen, en wel genade op genade.

Want de wet is door Mozes gegeven, de genade en de waarheid zijn er door Jezus Christus gekomen.

Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeborene Zoon, Die in de schoot van de Vader is, Die heeft Hem ons verklaard.

Johannes 1, 1-18

God zelf heeft God gebaard,
zal hij hem in u baren,
zo moet uw wil zich eerst
daartoe bereid verklaren.

Angelus Silesius

spirituelekerst.nl

Elihu zeide tot Maria en Elizabeth:

Gij moogt uzelf driemaal gezegend achten, want gij zijt uitverkoren moeders van lang beloofde zonen. Gij zijt voorbestemd om in vaste rotsgrond een stevige eerste steen te leggen, waarop de tempel van de Volmaakte Mens zal rusten - een tempel die nimmer vernietigd zal worden.

Wij meten de tijd met cycli van eeuwen en de poort tot iedere eeuw noemen wij een mijlpaal in de reis van het ras.

Een eeuw is voorbij, de poort tot een andere eeuw vliegt open bij de aanraking van de tijd. Dit is de voorbereidende eeuw van de ziel, het koninkrijk van Immanuel, van God in de mens.

En deze, uw zonen, zullen de eersten zijn om het nieuws te vertellen, en het evangelie van welbehagen in mensen en vrede op aarde, te prediken.

Een machtige arbeid wacht hen; want vleeselijke mensen verlangen niet naar licht, zij houden meer van de duisternis, en wanneer het licht in de duisternis schijnt, begrijpen zij het niet.

Wij noemen deze zoons 'openbaarders van het licht'; maar zij moeten eerst zelf dat licht bezitten vóór zij het licht kunnen openbaren.

En gij moet uw zonen onderwijzen en hun zielen in vlam zetten met liefde en gerichtheid op het heilige doel, en hen bewust maken van hun zendingen voor de mensenkinderen.

Leert hen dat God en de mens één waren; maar dat door vleeselijke gedachten en woorden en daden, de

mens zichzelf van God losmaakte; zichzelf vernederde. Leert hen dat de heilige adem hen weer één zou willen maken en harmonie en vrede weer herstellen.

Dat alleen liefde ze weder één kan maken; dat God de wereld lief had, dat Hij Zijn Zoon in vlees kleepte, opdat de mensen zouden begrijpen.

De enige redder van de wereld is liefde, en Jezus, zoon van Maria, is gekomen om die liefde aan de mensen te openbaren.

Doch liefde kan niet openbaar worden tenzij haar weg is voorbereid, en niets kan de rotsen klieven en liefelijke heuvels doen neerdalen en de valleien vullen en aldus de weg voorbereiden, dan reinheid.

Maar reinheid in leven begrijpen de mensen niet, en dus, ook deze reinheid moet in vlees komen.

En gij, Elizabeth, zijt gezegend omdat uw zoon de vlees geworden reinheid is, en hij zal de weg voor de liefde recht maken.

Deze eeuw zal slechts weinig van de werken van reinheid en liefde begrijpen, maar geen woord gaat verloren want in het boek van Gods geheugen staat elke gedachte, en elk woord en elke daad, opgetekend.

En wanneer de wereld gereed is om te ontvangen, zie, dan zal God een boodschapper zenden om het boek te openen en uit zijn heilige bladzijden alle boodschappen over reinheid en liefde, over te nemen.

Dan zal ieder mens op aarde de woorden van leven in de taal van zijn geboorteland lezen en de mensen zullen het licht zien, zullen in het licht wandelen en zelf licht zijn.

En de mens zal wederom in harmonie met God zijn.

Uit het Aquarius Evangelie van Jezus de Christus
Levi Dowling

De ziel antwoordde en zei:
' **Wat mij vasthield is gedood,**
wat mij omringde is overwonnen.
Mijn begeerte heeft opgehouden te bestaan
en onwetendheid is gestorven.
In een wereld ben ik bevrijd
van een andere wereld,
en in een beeld
van een hemels beeld.
Want de boeien van vergetelheid zijn vergankelijk.
Vanaf dit moment zal ik de rust ontvangen,
los van het tijdsverloop van de eon,
in stilte.'

Evangelie naar Maria Magdalena

Er is in mijn mond geen oordeel, maar heilig inzicht. Ik ben niet gekomen om de wereld te oordelen, maar veeleer om haar van oordeel vrij te maken. Alleen onwetendheid schept er behagen in zich met pruik en toga te tooien en anderen de wet voor te houden en straffen toe te meten.

De meest meedogenloze rechter van de onwetendheid is de onwetendheid zelf. Kijk naar de mens. Heeft hij zich niet uit onwetendheid in tweeën gespleten en aldus de dood over zich geroepen en over alles waaruit zijn verdeelde wereld bestaat?

Ik zeg u: er is niet God én mens, maar er is God-Mens of Mens-God. Er is slechts de Een. Hoe vermenigvuldigd ook, hoe verdeeld ook, het is volstrekt onscheidbaar één.

Gods een-zijn is Gods eeuwigdurende wet. Het is een wet die zichzelf vervult. Ze heeft noch gerechtshoven noch rechters nodig om zichzelf naar buiten bekend te maken of om haar waardigheid en kracht hoog te houden.

Het universum — zowel het zichtbare als het onzichtbare — is slechts één enkele mond, die haar verkondigt aan allen die maar oren hebben om te horen.

Is de zee, ondanks haar oneindigheid en diepte, niet slechts een enkele druppel?

Is de aarde, ondanks haar uitgestrektheid, niet slechts een enkele bol?

Zijn de hemelsferen, ondanks hun menigvuldigheid, niet slechts één universum?

Precies zo is de mensheid slechts één enkele mens.

Precies zo is de mens, met al zijn werelden, slechts één volledige enkelvoudigheid.

Gods één-zijn, o deelgenoten, is de enige wet van het zijn. Een andere naam ervoor is liefde. Dit te weten en zich eraan te houden, is te wonen in: het leven. Wie zich aan enige andere wet houdt, woont in het niet-zijn, of: de dood.

Leven is verzamelen, omvatten, oogsten. Dood is uiteenvallen, verstrooien. Leven is samenbinden. Dood is wegvallen. Daarom zweeft de mens — de dualist — tussen deze twee in.

Want hij zou willen omvatten, maar alleen door te verstrooien. En hij zou willen samenbinden, maar alleen door te ontbinden. Als hij samenbrengt en verbindt, is hij in overeenstemming met de wet; en «het leven» is zijn beloning. Als hij verstrooit en ontbindt, zondigt hij tegen de wet; en de dood is zijn bittere prijs.

Toch zou u, die door uzelf geoordeeld bent, recht willen spreken over mensen die, evenals u, zichzelf reeds tot een oordeel zijn. Hoe gruwelijk zulke rechters en zulk een gericht!

Minder gruwelijk zou het zijn als twee galgenbrokken elkaar tot de galg zouden veroordelen.

Minder lachwekkend zou het zijn als twee ossen,

samen gebonden onder één juk, tot elkaar zouden zeggen: «Ik zal je onder het juk brengen.»

Minder afschuwelijk zou het zijn als twee lijken in één graf elkaar tot het graf zouden veroordelen.

Minder deerniswekkend zou het zijn als twee stekeblinden elkaar de ogen zouden uitkrabben.

Schuw elke rechterstoel, deelgenoten, want om een oordeel uit te spreken over iemand of iets moet u niet alleen de wet kennen en in overeenstemming met haar leven, maar dient u ook de getuigen te horen.

Wie wilt u in enig geval als getuigen horen?

Zult u misschien de wind ter terechtzitting oproepen?

Want de wind is medeplichtig bij alles wat er onder de hemel gebeurt.

Of zult u de sterren dagvaarden? Want zij zijn bekend met alles wat er in de wereld plaatsgrijpt.

Of wilt u dagvaardingen uitzenden aan alle doden vanaf Adam tot op deze dag? Want alle doden leven in de levenden.

Om in een gegeven geval een volledig getuigenis te hebben zou de kosmos moeten getuigen. Indien u de kosmos ter terechtzitting zou kunnen oproepen, zou u geen rechtbanken meer nodig hebben. U zou dan van uw rechterstoelen afkomen en de getuige laten rechtspreken.

Indien u alles zou weten, zou u niemand oordelen.

Indien u de werelden zou kunnen samenbrengen, zou u zelfs hen die verstrooien niet veroordelen. U zou weten dat wie verstrooit daardoor zelf geoordeeld wordt. En u zou, in plaats van wie zichzelf veroordeelt te oordelen, veeleer trachten zijn veroordeling op te heffen.

Over- en overbelast is nu de mens met wat hij zichzelf heeft opgeladen. Zijn weg is te ruw en te kronkelig. Ieder oordeel is een last te meer, zowel voor de rechter als voor de geoordeelde. Als u wilt dat uw lasten lichter worden, onthoud u er dan van enig mens te oordelen.

Als u wenst dat ze vanzelf verdwijnen, ga dan onder en verlies uzelf voor eeuwig in het Woord.

Laat inzicht uw stappen leiden, zo u wilt dat uw weg recht en glad wordt. Mijn mond brengt geen oordeel, maar heilig inzicht.

Iedere dag is een oordeelsdag. De rekeningen van ieder schepsel worden élk moment opgemaakt. Niets blijft verborgen. Niets blijft ongewogen. Iedere gedachte, iedere daad, iedere wens wordt opgetekend in hem-die-denkt, in hem-die-doet en in hem-die wenst. Geen gedachte, geen wens, geen daad gaat onvruchtbaar de wereld in, maar alle vermenigvuldigen zich overeenkomstig hun soort en aard. Wat in overeenstemming is met de weg van God, wordt verzameld ten leven; wat daaraan tegengesteld is, wordt verzameld ten dode.

Uw dagen zijn niet gelijk. Sommige zijn kalm en rustig. Ze vormen de oogst van uren die u op de juiste wijze hebt geleefd.

Andere zijn zwaar van wolken. Het zijn de resultaten van de uren die half-slapend-in-de-dood, half-wakend-in-het-leven doorgebracht werden.

Andere weer razen als in een storm op u toe, met bliksems in hun ogen en de donder in hun neusgaten. Ze beuken u van boven af, ze geselen u van omlaag; ze slingeren u van rechts naar links; ze pletten u ter aarde en doen u in het stof bijten, zodat u wensen zou nooit geboren te zijn. Zulke dagen zijn de vrucht van uren die eigenwillig, in strijd met de wet, zijn doorgebracht. Zo is het ook gesteld met de wereld. De schaduwen die zich reeds tegen het firmament aftekenen, zijn niet minder onheilspellend dan die welke eens de zondvloed aankondigden.

Open uw ogen en zie!

Als u de wolken waarneemt die op de zuidenwind naar het noorden rijden, zegt u dat ze u regen brengen.

Waarom bent u niet even wijs in het aflezen van de vlucht van de menselijke wolken? Kunt u niet zien hoe snel de mensen in hun netten verward zijn geraakt?

De dag van de ontwarring is aanstaande. En welk een bange dag is het! Met de aderen van het hart en de ziel zijn in de loop van, ach, zo vele eeuwen de netten van de mensen geweven.

Om de mensen uit hun netten te scheuren moet hun eigen vlees verscheurd, hun eigen gebeente verbrijzeld worden. En dit werk van verscheuren en verbrijzelen moet door de mensen zelf worden gedaan.

Als de deksels worden opgetild — en dat zullen ze zeker! — en de potten voor de dag brengen wat ze bevatten — en dat zullen ze zeker! — waar zullen de mensen zich dan uit schaamte verbergen en waarheen zullen zij vluchten?

Die dag zullen de levenden de doden benijden, en de doden de levenden vervloeken. De woorden van de mensen zullen in hun keel blijven steken en het licht zal op hun oogleden verstijven. Uit hun hart zullen schorpioenen en adders te voorschijn komen en de mensen zullen in afschuw uitroepen: «Vanwaar komen deze adders en deze schorpioenen?», vergetend dat zijzelf ze in hun hart hebben gehuisvest en gekweekt.

Open uw ogen en zie!

Hier in deze Ark, die bestemd was tot lichtbaken voor een ondergaande wereld, is meer modder dan u zou kunnen doorwaden. Als het lichtbaken is verworden tot een valput, hoe vreselijk moet dan wel de toestand zijn van de mensen op zee!

Mirdad zal een nieuwe Ark voor u bouwen. Hier in dit nest zal hij haar grondvesten en haar doen verrijzen. Vanuit dit nest zult u uitvliegen in de wereld en aan de mensen geen olijftakken brengen, maar het onuitputtelijke leven. Daartoe moet u de wet kennen en u daaraan houden.

Uit het boek van Mirdad
Mikhail Naimy

“De mens is het grootste geheim dat God gewrocht heeft”
zei Jacob Boehme zacht en met een trilling in zijn stem.

"Hij draagt God in zich en de duivel.

Tot wie hij zich wendt, diens metgezel wordt hij.

Daarin alleen ligt zijn vrijheid.

Wie God niet in zich draagt kan hem niet zien.

Uit ons groeit hem zijn eigen gezicht tegemoet,
en hij brengt zichzelf eeuwig opnieuw uit de mens voort,
totdat de mens zijn lichaam heeft vergoddelijkt
en de zuivere geest als eeuwige vroomheid uit hem straalt
en de tweespalt der wereld in zichzelf verlost.

Niet het lichaam is verwerpelijk want dat laat ons de wereld ervaren
in haar volheid en zoetheid en met haar nood en pijn.

Alleen de boze geest is verdoemelijk, die het lichaam tot dier maakt."

(Jakob Boehme in ‘Het verborgen licht’)

De boodschapper van de liefde antwoordde:

Ook al word ik bij vele namen genoemd, ik ben naamloos en vormloos, maar verschijn altijd aan je in een vorm die jou naar mij toetrekt.

Ik ben de geest die klopt in het hart van alle wezens.

Als de pit van de vrucht bevat ik de geheimen van het leven van voor de dageraad van de schepping.

Jouw pijn is het openbreken van de pit die je groter zelf bevat. Bij strijd verleg je de grenzen van je wezen.

Net zoals een vlinder worstelt om zich te bevrijden uit de begrenzing van haar cocon, opdat ze vrij kan wegwieken, is jouw reis een metamorfose van de ziel.

Vanuit het overlevingsinstinct van de oermens word je steeds opnieuw geboren opdat je uiteindelijk op verlichte vleugels van liefde kunt opstijgen.

Ik ben bij je door eonen van wedergeboorte net zoals jij bent bij de seizoenen van je waarneming en gevoel.

Ik ben gekomen om je door deze nacht van diep verdriet en grote pijn heen te leiden opdat je een glimp opvangt voorbij de nevelsluier van je bewolkte geest en je verontruste hart.

Je broer mag dan verdwenen zijn, zijn geest leeft voort, voorgoed verbonden met het tijdloze.

De liefde die je met hem deelt wordt niet belaagd door de verglijdende getijden van tijd en vorm.

Jij en hij verblijven samen in een ongezien rijk, waar jullie beiden weten wat je hier niet weten kunt..

En net zoals jij werd wedergeboren uit die grenzeloze sfeer van verheven licht, wordt hij dat ook.

Door de afschuwelijke manier waarop hij heenging zit jij met een gapende wond in je hart, maar het grootste van de erfenis die hij je schenkt wordt door je verdriet overschaduwd.

Zijn vermomming dwingt jou te groeien in mededogen en je lotsbestemming te vervullen.

Jij bent hier om het licht van de liefde te laten doordringen in deze wereld die de modder van de materie aankleeft.

Door deze pijnlijke doorgang kom je zover dat je de hele mensheid ziet zoals je je broer ziet.

Jouw liefde voor hem is een deeltje van de onmetelijke grote liefde die in jou sluimert.

En hierin, in je donkerste uur, ben je het dichtst bij de toegang tot liefde.

Wanneer alles verloren lijkt, ben je het meest geëigend om de onvoorstelbare schat te vinden.

En hoe wou je je genialiteit anders verwezenlijken dan in een wereld die je minder biedt dan jij nodig hebt om tot wasdom te komen?

Jouw licht openbaart zich door de duisternis die het verdriift.

Uit de terugkeer van de profeet
Hajjar Gibran

De Belofte

Maar mocht mijn stem in jullie oren vervagen
en mijn liefde uit jullie herinnering verdwijnen,
dan kom ik terug

en zal spreken met een rijker hart en lippen,
die zich nog meer laten leiden door de geest.
Ja, ik keer weer met het tij.

Zo er enige waarheid in mijn woorden schuilt,
zal die zich openbaren met een klaarder stem
en in woorden die jullie gedachten meer eigen zijn.

Als deze dag niet de vervulling heeft gebracht
van jullie behoeften en mijn liefde,
laat hij dan een belofte inhouden
voor een volgende keer.

Weet dus dat ik uit de grotere stilte wederkeer.

Heel even slechts,
één ogenblik van rusten op de wind,
en een andere vrouw draagt mij in haar schoot.

Kahlil Gibran

Uit het laatste hoofdstuk van De Profeet

